

РЕШЕНИЕ

№ 17951

гр. София, 12.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 06.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1970** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 9б и чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № СФД23-РД77-47/30.03.2023 г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ — възложил ревизията, и Т. М. Р. на длъжност „главен инспектор“ в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ — ръководител на ревизията, служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023 г. на кмета на Столична община.

Делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на Административен съд София-град, след като с Решение № 1228/12.02.2025 г., постановено по адм. д. № 8113/2024 г. по описа на Върховния административен съд, Осмо отделение, е отменено Решение № 10349/01.07.2024 г., постановено по адм. д. № 6738/2023 г. по описа на Административен съд София-град, като са дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В жалбата се твърди, че изложените в ревизионния акт констатации са неправилни, необосновани и не съответстват на събраните доказателства. Визира се, че задълженията за ТБО за процесните обекти са заплатени, като плащанията са извършени с конкретно основание, по съответните партии и за съответните години. Сочи се, че неправилно органите по приходите са приели, че сумите не са погасени, както и че неправилно са отнесли извършените плащания към други задължения. В подкрепа на тезата си жалбоподателят се позовава и на съдебни актове на АССГ и ВАС, от които според него следва извод за погасяване на задълженията чрез извършените

плащания. Искането до съда е за отмяна на ревизионния акт в потвърдената част.

В съдебното производство жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата и моли ревизионният акт да бъде отменен. Представя и платежно нареждане № 12/27.03.2026 г. за заплащане на задължения за ДНИ и ТБО за 2026 г. Претендира присъждане на направените по делото разноски, за което представя списък.

Ответникът — кметът на Столична община, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № СФД23-РД01-27/11.01.2023 г., издадена от Е. К. — началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при дирекция „Общински приходи“ към Столична община, в качеството му на орган, възложил ревизията, връчена на пълномощник на дружеството на 16.01.2023 г. С нея е възложено извършване на ревизия на „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за установяване на задължения за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г., като обект на ревизията са нежилищните имоти, притежавани от дружеството на територията на Столична община.

В хода на ревизията са изискани и събрани писмени доказателства, включително счетоводни документи на дружеството, оборотни ведомости за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2022 г., счетоводен и данъчен амортизационен план, аналитични регистри, счетоводни баланси, счетоводна политика, нотариален акт, кадастрални карти, справки за дължими и внесени ДНИ и ТБО по партиди, както и платежни документи. Изискана е информация от отдел „Общински приходи“ — район „С./Т.“, от район „Т.“, от Столичен инспекторат и от дирекция „Икономика и търговска дейност“ при Столична община.

В резултат на извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад № СФД23-ТД26-1218/02.03.2023 г., връчен на 09.03.2023 г., от ревизиращ екип в състав Н. Ц. Х.-С. — главен инспектор, ръководител на ревизията, и И. К. Т. — главен инспектор, и двете в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при дирекция „Общински приходи“ към Столична община. Срещу ревизионния доклад е постъпило писмено възражение с вх. № СФД23-ТД26-1538/22.03.2023 г., като изложените в него възражения не са приети от органите по приходите за основателни.

В хода на производството е издадена Заповед № СФД23-РД01-70/15.03.2023 г. за изменение на Заповед за възлагане на ревизия № СФД23-РД01-27/11.01.2023 г., поради прекратяване на служебното правоотношение на Н. Ц. Х.-С., считано от 13.03.2023 г. За ръководител на ревизията е определена Т. М. Р. — главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ при дирекция „Общински приходи“ към Столична община. Поради настъпилата промяна в състава на ревизиращия екип след съставяне на ревизионния доклад ревизионният акт е издаден от органа, възложил ревизията, и от новоопределения ръководител на ревизията.

Ревизионното производство е приключило с издаване на Ревизионен акт № СФД23-РД77-47/30.03.2023 г., издаден от Е. К. — началник отдел, възложил ревизията, и Т. М. Р. — главен инспектор, ръководител на ревизията. РА е връчен на 07.04.2023 г. на пълномощник на дружеството. Срещу него е подадена жалба рег. № СФД23-ТД26-2036/20.04.2023 г. по регистъра на Столична община, като с Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023 г. на кмета на Столична община жалбата е отхвърлена като неоснователна.

В РА е прието, че за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2022 г. на „РЕНТИКО“ ЕООД не е извършвана ревизия за установяване на задължения за ДНИ и ТБО, като обект на ревизията са нежилищните имоти на дружеството. Органите по приходите са изложили съображения, че актовете за установяване на задължения по декларация /АУЗД/ по чл. 107, ал. 3 ДОПК и ревизионният акт по

чл. 118 ДОПК са различни способи за установяване на публични задължения, поради което не е налице повторно ревизиране на вече ревизиран период. В тази връзка в РА е посочено, че цитираните от дружеството АУЗД са за периода 2016 г. — 2020 г. и се отнасят за отделни обекти, а именно: офис № 5 — АУЗД № ДСЦ21-ТД26-453/3/30.06.2021 г.; офис № 6 — АУЗД № ДСЦ21-ТД26-463/3/06.07.2021 г.; офис № 7 — АУЗД № ДСЦ21-ТД26-450/3/30.06.2021 г.; офис № 8 — АУЗД № ДСЦ21-ТД26-461/3/06.07.2021 г.

В РА е прието още, че дружеството е заплатило в срок изискуемите задължения за ДНИ, но не и задълженията за ТБО. По отношение на представените банкови извлечения от „УниКредит Булбанк“ АД — № 12/26.03.2018 г., № 12/28.03.2019 г., № 19/29.04.2020 г., № 17/29.04.2021 г. и № 12/06.04.2022 г., органите по приходите са приели, че плащанията са отразени по данъчните партиди съобразно чл. 169, ал. 3а ДОПК, като с тях са били погасявани стари задължения за ТБО. Към РА е приложен опис на плащанията за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2022 г. за данъчния субект „РЕНТИКО“ ЕООД. Като краен резултат с РА са установени задължения за довносяне в общ размер на 29 729,84 лв., в това число: за ДНИ — 0,00 лв.; за лихви върху ДНИ — 0,00 лв.; за ТБО — 23 369,36 лв.; за лихви върху ТБО — 6 360,48 лв. Видно от обобщаващата таблица в РА, начислените задължения за ТБО за всяка от годините 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. са в размер на по 4 752,67 лв., като за 2018 г. е отчетена внесена сума 393,99 лв. и сума за довносяне 4 358,68 лв., а за всяка от годините 2019 г. — 2022 г. е посочена сума за довносяне 4 752,67 лв. За лихви върху ТБО са начислени съответно: 2 235,69 лв. за 2018 г.; 1 759,78 лв. за 2019 г.; 1 257,45 лв. за 2020 г.; 794,07 лв. за 2021 г. и 313,49 лв. за 2022 г. За процесните обекти органите по приходите са приели, че се касае за нежилищни имоти — самостоятелни обекти в сграда, находяща се в [населено място], район „Т.“, [улица], заедно със съответните идеални части от общите части на сградата и от УПИ П-454,458,459 в кв. 82 по плана на [населено място], местност „Б.. България П — част“.

За офис № 5 е посочено, че представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1003.234.1.23, с площ 73,16 кв.м., състоящ се от работно помещение и сервизно помещение, заедно с 2,166 % идеални части от общите части на сградата, равняващи се на 15,83 кв.м., и 0,835 % идеални части от УПИ. Имотът е деклариран с отчетна стойност на земята 272,04 лв. и отчетна стойност на офис № 5 — 105 370,16 лв., или обща отчетна стойност 105 642,20 лв., като по данни от РА имотът се облага от 01.01.2012 г.

По отношение на офис № 5 органите са приели, че общата отчетна стойност за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2022 г. е 105 642,20 лв. За ДНИ в РА е посочено, че за 2018 г. размерът на задължението е 211,27 лв., а за всяка от годините 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. — по 189,08 лв., като внесените суми са по 213,80 лв. годишно и не е определена сума за довносяне. За ТБО по тази партида е начислена такса в размер на 1 056,42 лв. годишно, като в таблицата на РА е прието, че за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. няма внесени суми по процесните задължения, поради което е посочена сума за довносяне по 1 056,42 лв. годишно, ведно със съответните лихви.

За офис № 6 е посочено, че представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.1003.234.1.24, с площ 73,16 кв.м., състоящ се от работно помещение и сервизно помещение, заедно с 2,653 % идеални части от общите части на сградата, равняващи се на 19,39 кв.м., и 0,835 % идеални части от УПИ. По данни от РА за този обект годишният размер на ТБО е 1 332,41 лв., като същият е включен в общата годишна ТБО от 4 752,67 лв. за четирите обекта.

За офис № 7 годишният размер на ТБО, използван от органите по приходите, е 1 282,89 лв., а за офис № 8 — 1 080,95 лв. Така сборът на годишните задължения за ТБО за четирите обекта възлиза на 4 752,67 лв., формиран от 1 056,42 лв. за офис № 5, 1 332,41 лв. за офис № 6, 1 282,89 лв. за офис № 7 и 1 080,95 лв. за офис № 8.

В РА е прието, че имотите попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за район „Т.“, като за периода 2018 г. — 2022 г. услугите по чистота са предоставяни за територията на района от изпълнител по възложена обществена поръчка. Прието е още, че за процесните имоти не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на ТБО по чл. 23, чл. 24 или чл. 27 от НОАМТЦУПСО за съответните години, поради което ТБО е определена пропорционално върху отчетната стойност на имотите, съгласно чл. 67, ал. 2 ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 НОАМТЦУПСО.

С Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023 г. кметът на Столична община е потвърдил РА, като е възприел изводите на ревизиращите органи, че не е налице повторно ревизиране на вече установени задължения, доколкото АУЗД по чл. 107, ал. 3 ДОПК и ревизионният акт по чл. 118 ДОПК представляват различни способи за установяване на публични задължения. В решението е прието още, че плащанията, на които се позовава дружеството, са били отнесени към стари задължения за ТБО по реда на чл. 169, ал. 3а ДОПК, поради което не погасяват установените с РА задължения за процесния период. Именно този извод е спорен в настоящото производство.

С Решение № 1228/12.02.2025 г. по адм. д. № 8113/2024 г. Върховният административен съд е отменил Решение № 10349/01.07.2024 г. по адм. д. № 6738/2023 г. на АССГ, с което първоначално РА е бил обявен за нищожен, и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав. ВАС е приел, че първоинстанционният съд не е следвало да приключва спора само с извод за недоказано заместване, а следва да обсъди представената служебна бележка относно отсъствието на кмета на Столична община и след това да извърши пълен контрол за законосъобразност на РА, включително относно материалноправната му законосъобразност.

В хода на съдебното производство съдът е приобщил административната преписка, както и доказателствата по адм. дело № 6738/2023 г. по описа на АССГ, I отделение, 54 състав. При първоначалното разглеждане на делото са били изготвени две съдебни експертизи. Настоящият съдебен състав няма да ги ползва при формиране на фактическите и правните си изводи, доколкото след връщането на делото за ново разглеждане спорните обстоятелства относно начислените и платени задължения за ТБО са изяснени въз основа на приетото при новото разглеждане заключение на съдебно-счетоводната експертиза. Това не изключва приобщения доказателствен материал, но решаващите изводи на съда относно плащанията се основават на заключението, изготвено в настоящото производство.

При новото разглеждане на делото е прието заключение на съдебно-счетоводната експертиза, изготвено от вещото лице Б. Д. Б.. Същата е допусната с оглед изясняване на начислените и платени задължения за ТБО за офиси № 5, № 6, № 7 и № 8. От заключението се установява, че за всеки от процесните офиси е определен годишен размер на дължимата такса битови отпадъци, който е еднакъв за процесните години. Вещото лице е констатирало извършени плащания от страна на „РЕНТИКО“ ЕООД по банков път, като в платежните документи са индивидуализирани съответните обекти, партии и периоди, за които се отнасят плащанията. Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно, обективно и изготвено въз основа на относимите доказателства по делото. Заключение не е опровергано от останалия доказателствен материал и не е оборено от страните. Констатациите на вещото лице се обсъждат по-долу при формиране на правните изводи на съда.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на

ревизионния акт, като проверява дали същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, както и дали са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. На основание § 2 от ДР на ДОПК, вр. чл. 168, ал. 1 АПК, съдът извършва цялостна проверка на основанията по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Съгласно чл. 4, ал. 3 ЗМДТ в тези производства служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно чл. 4, ал. 4 ЗМДТ същите се определят със заповед на кмета на общината. Съгласно чл. 96 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 — 5 ЗМДТ. Съгласно чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 ДОПК местните данъци и местните такси представляват публични общински вземания, а съгласно чл. 166, ал. 1 ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

Съгласно чл. 108, ал. 1 ДОПК данъчните задължения се установяват с ревизионен акт по чл. 118 ДОПК, а съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и от ръководителя на ревизията.

При новото разглеждане на делото съдът съобразява дадените с Решение № 1228/12.02.2025 г. по адм. д. № 8113/2024 г. по описа на Върховния административен съд, Осмо отделение, указания. С посоченото решение е отменено Решение № 10349/01.07.2024 г. по адм. д. № 6738/2023 г. на Административен съд София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав, като касационната инстанция е указала, че следва да се извърши пълен контрол за законосъобразност на ревизионния акт, включително относно материалноправната му законосъобразност.

В изпълнение на тези указания съдът съобразява, че в производството пред ВАС е представена служебна бележка № СБ-84/27.02.2023 г. от директора на дирекция „Човешки ресурси“ при Столична община, от която се установява, че към релевантния момент кметът на Столична община е отсъствал поради служебна ангажираност извън общината. При тези данни настоящият съдебен състав приема, че са били налице фактическите предпоставки за заместване, поради което заповедта по чл. 4, ал. 4 ЗМДТ е издадена от компетентен орган. С оглед на това определените с посочената заповед служители са били надлежно овластени да упражняват правомощията на органи по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, включително и по издаване на процесния РА.

В случая с процесния РА № СФД23-РД77-47/30.03.2023 г. на „РЕНТИКО“ ЕООД са установени задължения за довносяне общо в размер на 29 729,84 лв., от които за ДНИ — 0,00 лв., за лихви върху ДНИ — 0,00 лв., за ТБО — 23 369,36 лв. и за лихви върху ТБО — 6 360,48 лв. Следователно предметът на съдебната проверка по същество е дали към момента на издаване на ревизионния акт са съществували непогасени задължения за ТБО и лихви в установения с акта размер, или същите са били погасени чрез извършените от дружеството плащания.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ДОПК органите по приходите са длъжни да установяват обективно фактите и обстоятелствата от значение за правата и задълженията на лицата. Съгласно чл. 5 ДОПК органите по приходите са длъжни служебно да изяснят всички факти и обстоятелства от значение за установяване на публичните задължения. Тези принципи имат пряко значение в настоящия спор, тъй като при твърдение на задълженото лице за извършено плащане органът по приходите следва да установи не само начисляването на съответното задължение, но и основанийето, поради което плащането не го е погасило.

Съдът кредитира заключението на съдебно-счетоводната експертиза, изготвено от вещото лице Б. Д. Б., като компетентно, обективно и изготвено въз основа на относимите

доказателства по делото. Експертната е допусната именно с оглед изясняване на спорния въпрос за размера на начислената ТБО за процесните офиси и за извършените плащания от „РЕНТИКО“ ЕООД. Вещото лице е проверило банковите извлечения № 12/26.03.2018 г., № 12/28.03.2019 г., № 19/29.04.2020 г., № 17/29.04.2021 г. и № 12/06.04.2022 г., издадени от „УниКредит Булбанк“ АД, както и приложените по делото документи относно начислените задължения за ДНИ и ТБО.

От заключението се установява, че според данните, ползвани от вещото лице, размерът на ТБО за процесните обекти е: за офис № 5 — 1 056,42 лв.; за офис № 6 — 1 332,41 лв.; за офис № 7 — 1 282,89 лв.; за офис № 8 — 1 080,95 лв., или общо за четирите офиса — 4 752,67 лв. годишно. Вещото лице е посочило, че по делото не се съдържат самостоятелни съобщения за ТБО за всяка от процесните години и за всеки от процесните офиси, поради което при изследването са съобразени данните, отразени в приложените по административната преписка документи и в самия ревизионен акт. Особено значение за спора има таблица № 1 от заключението, в която вещото лице е посочило поотделно за всеки имот номера и датата на банковото извлечение, датата на транзакцията, платената сума и основанията за плащане.

За офис № 5, партида М1162-101004, в таблица № 1 е посочено, че са извършени следните плащания: с банково извлечение № 12/26.03.2018 г., с дата на транзакцията 23.03.2018 г., е платена сумата 1 056,42 лв., с основание „ТБО за офис 5 парт. М1162 101004 ... 01-01-2018/31-12-2018“; с банково извлечение № 12/28.03.2019 г., с дата на транзакцията 27.03.2019 г., е платена сумата 1 056,42 лв., с основание „ТБО за офис 5 парт. М1162 101004 ... 01-01-2019/31-12-2019“; с банково извлечение № 19/29.04.2020 г., с дата на транзакцията 28.04.2020 г., е платена сумата 1 056,42 лв., с основание „ТБО за офис 5 парт. М1162-101004 ... 2020-01-01/2020-12-31“; с банково извлечение № 17/29.04.2021 г., с дата на транзакцията 28.04.2021 г., е платена сумата 1 056,42 лв., с основание „ТБО за офис 5 парт. М1162-101004 ... 2021-01-01/2021-12-31“; с банково извлечение № 12/06.04.2022 г., с дата на транзакцията 05.04.2022 г., е платена сумата 1 056,42 лв., с основание „ТБО за офис 5 парт. М1162-101004 ... 2022-01-01/2022-12-31“.

За офис № 6, партида М1163-101004, таблица № 1 установява плащания по 1 332,41 лв. за всяка от процесните години: с банково извлечение № 12/26.03.2018 г., транзакция от 23.03.2018 г., за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2018 г.; с банково извлечение № 12/28.03.2019 г., транзакция от 27.03.2019 г., за периода 01.01.2019 г. — 31.12.2019 г.; с банково извлечение № 19/29.04.2020 г., транзакция от 28.04.2020 г., за периода 01.01.2020 г. — 31.12.2020 г.; с банково извлечение № 17/29.04.2021 г., транзакция от 28.04.2021 г., за периода 01.01.2021 г. — 31.12.2021 г.; с банково извлечение № 12/06.04.2022 г., транзакция от 05.04.2022 г., за периода 01.01.2022 г. — 31.12.2022 г. Във всяко от основанията е индивидуализирано, че плащането е за „ТБО за офис 6“, по партида М1163-101004, за съответния годишен период.

За офис № 7, партида М1164-101004, вещото лице е посочило платени по 1 282,89 лв. годишно, както следва: с банково извлечение № 12/26.03.2018 г., транзакция от 23.03.2018 г., за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2018 г.; с банково извлечение № 12/28.03.2019 г., транзакция от 27.03.2019 г., за периода 01.01.2019 г. — 31.12.2019 г.; с банково извлечение № 19/29.04.2020 г., транзакция от 28.04.2020 г., за периода 01.01.2020 г. — 31.12.2020 г.; с

банково извличение № 17/29.04.2021 г., транзакция от 28.04.2021 г., за периода 01.01.2021 г. — 31.12.2021 г.; с банково извличение № 12/06.04.2022 г., транзакция от 05.04.2022 г., за периода 01.01.2022 г. — 31.12.2022 г. В основанията за плащане е посочено, че сумите са за „ТБО за офис 7“, по партида М1164-101004, за съответния период.

За офис № 8, партида М1165-101004, са установени плащания по 1 080,95 лв. годишно, а именно: с банково извличение № 12/26.03.2018 г., транзакция от 23.03.2018 г., за периода 01.01.2018 г. — 31.12.2018 г.; с банково извличение № 12/28.03.2019 г., транзакция от 27.03.2019 г., за периода 01.01.2019 г. — 31.12.2019 г.; с банково извличение № 19/29.04.2020 г., транзакция от 28.04.2020 г., за периода 01.01.2020 г. — 31.12.2020 г.; с банково извличение № 17/29.04.2021 г., транзакция от 28.04.2021 г., за периода 01.01.2021 г. — 31.12.2021 г.; с банково извличение № 12/06.04.2022 г., транзакция от 05.04.2022 г., за периода 01.01.2022 г. — 31.12.2022 г. В основанията за плащане е индивидуализиран офис № 8, партида М1165-101004 и съответният годишен период.

От така изложените данни по таблица № 1 следва, че плащанията не са общи, неясни или неиндивидуализирани, а са извършени с конкретно основание за всеки отделен имот и за всяка отделна година. За всяка от годините 2018 г., 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. е платена общо сумата 4 752,67 лв., формирана от 1 056,42 лв. за офис № 5, 1 332,41 лв. за офис № 6, 1 282,89 лв. за офис № 7 и 1 080,95 лв. за офис № 8. Общият размер на установените от вещото лице плащания за петте години възлиза на 23 763,35 лв. Този размер надвишава установената с ревизионния акт главница за ТБО в размер на 23 369,36 лв. Същевременно органите по приходите са приели, че за довносяне остава именно ТБО в размер на 23 369,36 лв., въпреки че от таблица № 1 на експертизата се установяват плащания за съответните обекти и периоди. При тези данни не може да се приеме, че към момента на издаване на РА процесните задължения за ТБО са били непогасени.

Съдът съобразява, че съгласно чл. 169, ал. За ДОПК до заявяването им за принудително събиране задълженията от съответния вид, установявани от общините, се погасяват по реда на възникването им, а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява. Тази разпоредба обаче не освобождава органа по приходите от задължението да установи кои конкретни по-стари задължения са били погасени с извършените плащания, по коя партида, за кой период и в какъв размер. В случая такова индивидуализиране липсва, докато от заключението на ССЕ се установява, че плащанията са извършени с конкретно посочено основание — за съответния офис, съответната партида и съответната година, като размерът им съответства на начислената за тези обекти годишна ТБО. Ето защо съдът не споделя извода на приходната администрация, че с тези плащания са погасени други стари задължения. За да бъде приет такъв извод, органът следва да установи кои точно стари задължения са били погасени, по коя партида, за кой период, в какъв размер и въз основа на какъв ред на отнасяне. При наличие на конкретни платежни основания, посочващи процесните офиси и периоди, и при заключение на ССЕ, което установява съответствие между начислената годишна ТБО и платените суми, съдът приема, че плащанията са погасили именно процесните задължения. Изводът се подкрепя и от таблица № 2 от експертизата, в която вещото лице е посочило начислената с ревизионния акт ТБО за периода 2018 г. — 2020 г. по офиси: за офис № 5 — по 1 056,42 лв.; за офис № 6 — по 1 332,41 лв.; за офис № 7 — по 1 282,89 лв.; за офис № 8 — по 1

080,95 лв., или общо по 4 752,67 лв. за всяка от годините 2018 г., 2019 г. и 2020 г. Тези стойности съвпадат с годишните размери на ТБО, използвани в ревизионния акт, както и с платените по таблица № 1 суми за същите обекти и години. В този смисъл експертизата не само установява извършени плащания, но и доказва съответствие между размера на начислената ТБО и размера на платената ТБО по отделните офиси и периоди. Именно това съответствие е решаващо за правния извод на съда, че материалноправната предпоставка за установяване на задължение за довносяне липсва. Спорът е ограничен до ТБО и лихвите върху ТБО. След като по делото се установява, че главниците за ТБО са платени по конкретни партии и периоди, начисляването на лихви върху непогасени задължения също не може да бъде възприето като законосъобразно в установения с РА размер.

Таблицы № 3 и № 4 от експертизата съдържат изчисления на лихви върху ТБО, съответно до 30.03.2023 г. и до 23.01.2026 г., но тези изчисления имат значение само при наличие на непогасена главница. При положение че по таблица № 1 се установява плащане на ТБО по конкретните обекти и периоди, не е налице основание да се приеме, че са дължими лихви върху задължения, които са погасени чрез плащане.

Съдът съобразява и таблиците, в които вещото лице е отразило постановените съдебни актове по отделните АУЗД за процесните офиси. Те имат значение дотолкова, доколкото показват, че задълженията за тези обекти и част от периодите са били предмет на отделно установяване и съдебна проверка. За настоящия спор обаче решаващо значение има таблица № 1 от заключението, тъй като тя установява плащане на ТБО по конкретни партии, имоти и периоди.

С оглед изложеното съдът приема, че задълженията за ТБО, предмет на ревизионния акт, са погасени чрез плащане. В този смисъл РА е материално незаконосъобразен в оспорената част.

При така установеното жалбата следва да бъде уважена, а Ревизионен акт № СФД23-РД77-47/30.03.2023 г., потвърден с Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023 г. на кмета на Столична община, следва да бъде отменен на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК в частта, с която на дружеството са установени задължения за довносяне за ТБО и лихви върху ТБО.

По разностките:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разности съобразно представения списък, а именно: държавна такса в размер на 25,56 евро, депозит за вещо лице в размер на 255,65 евро, допълнителен депозит за вещо лице в размер на 202,98 евро и депозит за вещо лице в размер на 409,03 евро, или общо в размер на 893,22 евро.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № СФД23-РД77-47/30.03.2023 г., издаден от Е. К. — началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, възложил ревизията, и Т. М. Р. — главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, ръководител

на ревизията, потвърден с Решение № СОА23-РД28-31/27.06.2023 г. на кмета на Столична община, в частта, с която на дружеството са установени задължения за довносяне за ТБО в размер на 23 369,36 лв. и лихви върху ТБО в размер на 6 360,48 лв., или общо 29 729,84 лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „РЕНТИКО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноси в общ размер на 893,22 евро.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: